წელიწადი მეექვსე

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

რედაქცია თბილისი, კომკავშირის (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68, მეორე სართული

რედაქციაში საქმიანობის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა, 10—11 ს.

ტელეფონები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58

დღის ოქრიბეს 18—80

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი, 34; ტელეფონი № 10—49

ხელისმოწერის ფასი: მუშა-მოსამსახურეთათვის 90 კ., დაბარჩენებისათვის—1 მან. და 20 კაპ., განცხადებები: ნონპარელის სტრიქონი—40 კაპ., ტექსტში—ორჯერ მეტი, სამკლოვიარო —10—15—20 მან. დოკუმენტების დაკარგვა—1 მ., განცხადებების მიღება სწორმოებს შუადღის 4 საათამდე.

ტელეფონი 18—80

განცხადების ტელეფონი 5—43.

დღიური

— ამხ. ჩიჩერინის ნოტა ბულგარეთის მთავრობას.

— სტალინგრადში გაიხსნა სატრაქტორო ქარხანა.

— იტალიის ახალშენში ნირენანი კში მოხდა აჯანყება ფაშისტების წინააღმდეგ.

— გაიხსნა სპარსეთის მეჯლისი.

— ბელასტოკში (პოლონეთშია) დაიწყო ფეიქართა საერთო გაფიცვა.

— პარიზში ჩავიდა ესპანეთის დიქტატორი პრიმა-დე-რივერა.

სუთშაბათი, 15 ივლისი 1926 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 160 (1705)

დაზღვრება უნდა გავაძლიერთ

სრული ორი თვე ნახევარი გრძელდება მილიონ ორას ათას ინგლისელ მემადაროეს უმაგალითო გაფიცვა. კუკი იცხადებს, რომ გაფიცვამ შეიძლება ამ წლის ბოლომდე გასტანოსო. ეს იმას ნიშნავს, რომ მუშების მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი ან სიკვდილი, ან გამარჯვება იმ სამკედრო - სისიცოცხლო ბრძოლაში, რომელშიაც ისინი მრეწველებმა გამოიწვიეს. დიახ, გამიწვიეს, შეტევას აწარმოებენ კაპიტალისტები, ხოლო მუშები თავს იცავენ, რომ შეინარჩუნონ წინანდელი პირობები მაინც: პირველ მაისამდე არსებული ხელფასი, შვიდი საათის სამუშაო დღე, ნაციონალური მასშტაბით ხელშეკრულების დადების უფლება. მრეწველები ყველა ამას ხელაღებით უარყოფენ: ხელფასის დაკლება, 8 საათის სამუშაო დღის შემოღება, ოლქობრივი ხელშეკრულებათა სისტემის დაწესება, რათა დაარღვიონ მემადაროების მთლიანი ფრონტი—აი, რას ესწრაფვიან ისინი; მუშების განუსაზღვრელი ექსპლოატაციით სურთ მათ თავისი შერყეული მდგომარეობის გამოკეთება.

ამ მტაცებლური მიზნების მისაღწევად ბურჟუაზია არ ჩერდება არავითარ დონისძიებათა წინაშე. ის იყენებს მთელ თავის სახელმწიფოებრივ აპარატს, მატერიალურ საშუალებებს და „იდეურ“ ზემოქმედების მეთოდებს, რომ შემადაროები გასტეხოს და გააშავოს „ფაშიზმის საზოგადოების“ თვალში. ამ მხრივ ყველაზე ფართო საყურადღებოა რვა საათის სამუშაო დღის დაკანონება პარლამენტის მიერ.

კონსერვატორების მთავრობამ ამით საბოლოოდ ჩამოიფხრიწა პირიდან ნიღაბი და ყველასათვის აშკარა გახადა, რომ ის „ზეკლასიური“, „ნაციონალური“ მთავრობა კი არ არის, არამედ მხოლოდ კაპიტალისტების ალმასრულებელი ძალაა, მუშების წინააღმდეგ კლასობრივი ინტერესების დამცველი. ბალდუინები სხვანაირად ვერ მოიქცეოდენ, როგორც იმიტომ, რომ ისინი ბურჟუაზიის წარმომადგენლები ხრიან, ავრედაც იმიტომაც, რომ ისინი პირადათაც არა ნაკლებ არიან დაინტერესებული მემადაროების დამარცხებაში, ვინემ მემადაროითა პატრონები, ვინაიდან ბალდუინი და მისი კოლეგები თვითონ ფლობენ მსხვილ სანაზინო წარმოებებს და სხვა სამრეწველო დარგებს. ისინი სახელმწიფოებრივ ძალა-უფლებას იყენებენ პირადი ინტერესებისათვის.

რეა საათის სამუშაო დღის კანონის მიღებით მთავრობა ფიქრობდა დაეშინებინა მუშები. ჩვენ ვიცით, რომ პარლამენტი ინგლისში ყოვლის შემძლეც ითელება. ბურჟუაზიას კანონისა და კონსტიტუციისადმი მოკრძალება არასდ არ ხოლო ისე მძლავრი და უსაზღვრო, როგორც ინგლისში. რა თქმა უნდა, როცა ბურჟუაზიას ესაჭიროება, ის მის მიერ გამოცემულ კანონს თვითონ ფეხქვეშ გათელავს. ამას მოწმობს, სხვათა შორის, საგანგებო წესების გამოცხადება და მთავრობისათვის განსაკუთრებული უფლებების მინიჭება გაფიცვასთან დაკავშირებით. ამას მოწმობს კანონით დაშვებული „სამრეწველო კონფლიქტში“ მთავრობის უხეში ჩარევა კაპიტალისტების სასარგებლოდ და რვა საათის სამუშაო დღის დაკანონება. აგრეთვე ვიცით, რომ კანონის სახელით გამოვიდა მთავრობა საყოველთაო გაფიცვის წინააღმდეგ და ის უკანონო, არა კონსტიტუციურ აქტად გამოაცხადა. და ამან თავისი გავლენა მოახდინა რეფორმისტულ ლიდერებზე, რომელნიც ბურჟუაზიულ კანონის და კონსტიტუციის ხსენებაზე ცახცახებენ: გენსაბჭომ საყოველთაო გაფიცვა, როგორც „უკანონო“ აქტი, ჩაშალა.

მთავრობამ ასევე მოინდომა კანონით შემადაროების დაშინება. მაგრამ ამ ფანდმა არ გასჭრა. ისინი სრულებით არ ფიქრობენ წამოიჩოქონ ბურჟუაზიულ კანონის წინაშე, არ თანხმდებიან თავის დამონებაზე, თუნდაც ეს კანონმდებლობითი გზით მოხდეს. მემადაროები მტკიცედ დგანან თავის პოზიციებზე და მათ გადაწყვეტილი აქვთ ბრძოლის ბოლომდე გაგრძელება.

უაღრესად მძიმე პირობებში მიმდინარეობს ეს ბრძოლა. მაშინ როცა ბურჟუაზია მილიარდ ფრონტით გამოდის გაფიცულთა წინააღმდეგ, ეს ოდნავადაც არ ითქმის მუშათა კლასზე. ინგლისში მათ დახმარებას არ უწევენ პროლეტარიატის დანარჩენი რაზმები. გენერალური საბჭო ხელსაც არ სძრავს გაფიცულთათვის ფინანსების მისაწოდებლად და მასების მობილიზაციისათვის. გრძელდება ქვა-ნახშირის გადაზიდვა. კიდევ მეტი: გენსაბჭო თავის მოხსენებაში ილაშქრებს მემადაროეთა ფედერაციის წინააღმდეგ და მოითხოვს მისგან გაფიცვის შეწყვეტას. პარლამენტის მუშათა ორგანიზაციის ოპორტუნიზმის 8 საათის კანონის მიმართ უბრალო სტუდენტების ხასიათი ჰქონდა და „სინდიასის დასამშვიდებლად“ იყო შექმნილი.

სდუმან აგრედვე ამსტერდამის ინტერნაციონალი და ცალკე რეფორმისტული პროფკავშირები სხვა ქვეყნებში. მათ ერთხელ კიდევ ჩაჰკრეს წიხლი საერთაშორისო პროლეტარულ სოლიდარობის იდეას და საბორტაჟის პოლიტიკას ადგანან გაფიცულთა მიმართ. ევროპის და ამერიკის მუშათა კლასის ფულადი დახმარება ინგლისელ მემადაროებისადმი ხახსნებელიც არ არის. ევროპიდან ქვანახშირი დაუბრკოლებლად შედის ინგლისში.

ამავე დროს ცხადზეა, რომ ინგლისელი მემადაროები ვერ გასძლებენ, თუ მათ საერთაშორისო პროლეტარიატმა სწრაფი და უხვი დახმარება არ გამოვიდა მისთვის გვერდში ამოსადგომად.

საბჭოთა კავშირის პროლეტარიატი ამ მხრივ ყოველგვარ ღონეს იღებს. მან უკვე გადაუგზავნა ინგლისელ მებრძოლ ამხანაგებს ოთხი მილიონი მანეთი. ყველამ იცის, თუ რა განგაშია ამტყდარი ინგლისში „საბჭოთა ფულების“ გარშემო. ინგლისის ბურჟუაზია არაფერს არ ერიდება, რომ ჩვენი და ინგლისის მუშათა კლასის სოლიდარობა ჩაშალოს და შეუძლებელი გახადოს მემადაროებისათვის ჩვენგან დახმარების მიწოდება. მაგრამ ვიჯავთარი ხერხი და ინსინუაცია ვერ მოქმედებს. საბჭოთა მშრომელთ ვერავინ აალებიებს მათთან სამხედრო კავშირის შეკვრას საბჭოების წინააღმდეგ. აგრეთვე ინგლისი ცდილობდა ბალტიის ქვეყნების ჩათრევას ანტისაბჭოთა ბლოკში, როცა ეს ცდები დამარცხდა, ინგლისის ხელმძღვანელობით წარმოიშვა იდეა ბალტიის ქვეყნების კავშირის შექმნისა „საბჭოთა იმპერიალიზმისაგან“ თავდასაცავად.

რომ „საბჭოთა იმპერიალიზმი“ მოჩვორილი ამბავია, ამაზე სიტყვის გაკეთებაც არ ღირს. საბჭოთა მთავრობა ყოველდღე უაღრესად დაინტერესებულია ბალტიის ქვეყნების დამოუკიდებლობის განმტკიცებისა და მათთან მეზობლური თანაარსებობის დამყარებაში. სხვათა შორის, ამის საუკეთესო საბუთს წარმოადგენს ჩვენი მთავრობის წინადადება ბალტიის თვითეული სახელმწიფოსთან საგარანტიო და ნეიტრალიტეტის ხელშეკრულების დადების შესახებ.

ბალტიის ქვეყანათა ხელმძღვანელი წრეები ამ იდეას პირველად თითქო თანაგრძნობით შეხვდენ, თუმცა ერთგვარი ბერყეობა ეჩინებოდათ. ეს ბერყეობა იხსნებოდა არა მარტო იმით, რომ მათ კარგად არ აქვთ შეგნებული საკუთარი სახელმწიფოებრივი ინტერესები, არამედ იმითაც, რომ ისინი განიცდიან იმპერიალისტების გავლენას, რომელნიც მათ ხელს უშლიან ჩვენთან დაახლოვებაში. ესტონეთის მთავრობის მოქმედებაში, რომელზედაც ბირკი მოგვითხრობს, აშკარად მოსჩანს ინგლისის და პოლონეთის ხელი.

მაგრამ ბალტიის სახელმწიფოთა ყურის გონიერ წრეებს მშვენივრად ესმით ასეთი გზის დამღუპველობა თავიანთი ხალხებისათვის, მათ შეგნებული აქვთ საბჭოთა კავშირთან დაახლოების აუცილებლობა და ნორმალური ურთიერთობის დამყარების მნიშვნელობა. ამაზე მეტყველებს ბირკის საქციელიც. ის გადაუფდა თავის მთავრობას სწორედ იმიტომ, რომ მისი ანტისაბჭოთა პოლიტიკა ვერაფერ სახეიროს მოუტანდა თავის ქვეყანას.

სხვათა შორის აღსანიშნავია, რომ ბირკის ასეთი ნაბიჯის გამო ესტონეთის გენერალურ შტაბს გადაუწყვეტია მისი ჩუმად მოკვლა და ამისათვის სათანადო ზომებიც მიეღო. ეს მკვლელობა უნდა მომხდარიყო საბჭოთა ტერიტორიაზე. ეს რომ განხორციელებულიყო, არაფერი იქნებოდა საკვირველი, თუ ესტონეთის მთავრობა ამას საბჭოთა ხელისუფლებას დააბრალებდა, რომ ამით თავისი ანტისაბჭოთა პოლიტიკისათვის „მორალური გამართლება“ გამოეხახა.

მაგრამ ყველაფერი გამოაშკარავდა. თუ როგორ შეეცდება ესტონეთის მთავრობა თავის დაძვრენას ამ დიპლომატიურ სკანდალიდან, ამას მალე ვნახავთ. საკვირველი ამ მხრივ რაიმე გაუვიდეს: ესტონეთის მთავრობა „დაჭრილია და დანაშაულობის ადგილზე“.

ჩვენთვის მთელი ამ „ისტორიიდან“ საგულისხმოა არა მარტო ის, რომ ესტონეთის მთავრობის ზრახვები მზის სანათლეზეა გამოტანილი, არამედ ისიც, რომ თვით ესტონეთში შექმნილა მძლავრი მოძრაობა ესტონეთის მთავრობის ანტისაბჭოთა პოლიტიკის წინააღმდეგ და ჩვენთან დაახლოებისათვის. ბირკის უჩვეულო საქციელი ამის მჭევრმეტყველად ადასტურებს. მხოლოდ ბირკის პოლიტიკის გამარჯვება უზრუნველყოფს ესტონეთისა და ბალტიის დანარჩენ ქვეყნებისათვის თავისი დამოუკიდებელ არსებობისათვის და განვითარების შესაძლებლობას.

ვ. ლ.—ძე.

ესტონეთის ელჩი (მოსკოვში) ესტონეთის მთავრობის წინააღმდეგ

ესტონეთი იმპერიალისტური სახელმწიფოების ტყვეა

საბჭოთა კავშირი მშვიდობიანობის სადარაჯოზე

ინგლისთან შეთანხმების ძალით, საფრანგეთმა უკმელწლიურად უნდა იხადოს 20 მილ. გირვ. სტერლინგი

ბირკის მხილება

ესტონეთის მთავრობის ზრახვები.

მოსკოვი, 14 ივლისი. „იზვესტია-ში“ მოთავსებულია ესტონეთის ყოფილი ელჩის საბჭოთა კავშირში **ბირკის** წერილი (მისი გადადგომის დასაბუთების ასლი).

რედაქციის მიმართ გაგზავნილ წერილში ნათქვამია:

„ა. წ. 18 ივლისს ესტონეთის სახელმწიფოს მეთაურს მე გაუგზავნე გადადგომის ქაღალდი. გადავაბარე რა სრული წესრიგით მთავრობისაგან დასახლებულ პირს მისის ყველა საქმეები, მე საბჭოთის გზით გავემგზავრე საფრანგეთისკენ იმ მიზნით, რომ იქ აღმედგინა ჩემი ჯანმრთელობა. გეშის გამგზავრების მოლოდინში მე შეუხვიე ათისასვენებთან, რომელნიც უკრაინის ერთ-ერთ ქალაქში სცხოვრობენ. იქ პოლიტიკურ ცხოვრების დაშორებით, მე შემთხვევით შეიტყვე, რომ ესტონეთის გენერალურ შტაბს ჯერ კიდევ ჩემს მიერ მისის დატოვებამდეც, დაუთვალთვალებია თავისი აგენტებისათვის მოეწყოთ თავდასხმა ჩემს მოსასკვლავად; რაკი ეს შეტყობა მოვახდინე, ბოლომდე გადავწყვიტე შემეცალა მარშრუტი, და პირველად გავემგზავრებულიყავ ფინეთში და იქიდან ესტონეთში.

ლენინგრადში მე გავიგე, რომ ჩემი ელჩობიდან გადადგომის გარშემო სხვადასხვა სახელმწიფოების პრესაში ამტყდარა წარმოუდგენელი განგაში. თურმე ჩემს წინააღმდეგ ვრცელდებოდა ფანტასტიური ჭორები.

ფინური გაზეთებიდან მე გავიგე აგრეთვე, რომ ფინეთის საგარეო მინისტრის გაზეთების კორესპონდენტებისათვის მიუცია ჩემს შესახებ ინტერვიუ, რომელიც ჩემს პიროვნებას ჩირქსა სცხებს. ცხადია, ასეთი მდგომარეობის შექმნის შემდეგ, მე არ შემეძლო გამგზავრებულიყავი ფინეთში. ამ გარემოებამ მაიძულა—გადამედო ჩემი გამგზავრება საბჭოთა კავშირიდან და პრესაში გამომეცხადებინა ჩემი თანამდებობიდან გადადგომის ნამდვილი მიზეზები.

მე დიდ მნიშვნელობას ვაძლევდი და ვაძლევ საბჭოთა კავშირის და ესტონეთის ურთიერთობის მოწესრიგების და გაუმჯობესების საკითხებს. როცა საბჭოთა კავშირის მთავრობამ წინადადება მოგვცა დაგვედო საგარანტიო ხელშეკრულება, მე მივესალმე ამ ნაბიჯს და ვმუშაობდი ამ წინადადების განსახორციელებლად.

მე დარწმუნებული ვარ, მოლაპარაკება, რომ დაგეძღვნა, მივალწევდით ორივე მხარისათვის სასურველ შედეგებს. ასეთი ხელშეკრულება, თუმცა ერთგვარი ბერყეობა ეჩინებოდათ. ეს ბერყეობა იხსნებოდა არა მარტო იმით, რომ მათ კარგად არ აქვთ შეგნებული საკუთარი სახელმწიფოებრივი ინტერესები, არამედ იმითაც, რომ ისინი განიცდიან იმპერიალისტების გავლენას, რომელნიც მათ ხელს უშლიან ჩვენთან დაახლოებაში. ესტონეთის მთავრობის მოქმედებაში, რომელზედაც ბირკი მოგვითხრობს, აშკარად მოსჩანს ინგლისის და პოლონეთის ხელი.

მაგრამ ბალტიის სახელმწიფოთა ყურის გონიერ წრეებს მშვენივრად ესმით ასეთი გზის დამღუპველობა თავიანთი ხალხებისათვის, მათ შეგნებული აქვთ საბჭოთა კავშირთან დაახლოების აუცილებლობა და ნორმალური ურთიერთობის დამყარების მნიშვნელობა. ამაზე მეტყველებს ბირკის საქციელიც. ის გადაუფდა თავის მთავრობას სწორედ იმიტომ, რომ მისი ანტისაბჭოთა პოლიტიკა ვერაფერ სახეიროს მოუტანდა თავის ქვეყანას.

სხვათა შორის აღსანიშნავია, რომ ბირკის ასეთი ნაბიჯის გამო ესტონეთის გენერალურ შტაბს გადაუწყვეტია მისი ჩუმად მოკვლა და ამისათვის სათანადო ზომებიც მიეღო. ეს მკვლელობა უნდა მომხდარიყო საბჭოთა ტერიტორიაზე. ეს რომ განხორციელებულიყო, არაფერი იქნებოდა საკვირველი, თუ ესტონეთის მთავრობა ამას საბჭოთა ხელისუფლებას დააბრალებდა, რომ ამით თავისი ანტისაბჭოთა პოლიტიკისათვის „მორალური გამართლება“ გამოეხახა.

მაგრამ ყველაფერი გამოაშკარავდა. თუ როგორ შეეცდება ესტონეთის მთავრობა თავის დაძვრენას ამ დიპლომატიურ სკანდალიდან, ამას მალე ვნახავთ. საკვირველი ამ მხრივ რაიმე გაუვიდეს: ესტონეთის მთავრობა „დაჭრილია და დანაშაულობის ადგილზე“.

ესტონეთში გავლენიანი გენერალური შტაბის პოლიტიკას ესტონეთის ხალხი დალუპვისაკენ მიჰყავს. დავრწმუნდი, რომ ეს პირები არიან არა თავის ხალხის ინტერესების დამცველნი, არამედ უცხოელების გავლენის მატარებელნი.

აქ მარხია ჩემი უთანხმოების საფუძველი ესტონეთის პოლიტიკის დღევანდელ ხელმძღვანელებთან და ამიტომ ისინი ცდილობენ ჩემს ჩამოშორებას, რადგან მე არ მსურდა მათ იარაღად გამხდარიყავი. მაგრამ ეს ვეებაბნები არ ფიქრდენ ჩემს თანამდებობიდან გადადგომას და სურთ ბინძური საშუალებით მომკლან პოლიტიკურად და, შეიძლება, ფიზიკურადაც.

შემდეგ მოყვანილია ბირკის განცხადება გადადგომის შესახებ, სადაც ნათქვამია:

„1923 წელს საგარეო საქმეთა მინისტრმა პიცმა წინადადება მოგვცა ესტონეთის ელჩობა ყოფილიყო საბჭოთა კავშირში. 4 წლის განმავლობაში მე ვმუშაობდი აქ შეტად მძიმე პერიოდში. დამოკიდებულების დამყარება და მისი განვითარება ახალი სახელმწიფოებს შორის შეტად მძიმეა, განსაკუთრებით ესტონეთისა და საბჭოთა რუსეთის, შემდგომ საბჭოთა კავშირს შორის ეკონომიური და პოლიტიკური სისტემების განსხვავების გამო. წარმოშობილი დაბრკოლებანი გადალახულ იქნა და ჩვენი ურთიერთობა თანდათან მტკიცდებოდა და ვითარდებოდა.

უკანასკნელ თვეების განმავლობაში ესტონეთის სავარეო საქმეთა სამინისტრო, უფრო სწორად, მისი დღევანდელი ხელმძღვანელები ისეთ მეთოდებს და ხერხებს მიმართავდენ, რომ არა თუ შეუძლებელს ხდიან აჭარ—მისიის მუშაობას, არამედ იწვევენ და გამოიწვიეს კიდეც ჩვენთანულებინ საბჭოთა კავშირის და ესტონეთის ურთიერთობის საქმეში.

ამჟამად ჩვენი მისია ისეთ მდგომარეობაში იმყოფება, რომ მისი მოქმედება უკვე ლიკვიდაციაქმნილად უნდა ჩაითვალოს. ამჟამად მე მიწვეულ უკან ესტონეთში ხანგრძლივი ვადით, როგორც სამინისტროსთან ახლო მდგომი გახე თები ვიწუნებიან.

ბურჟუაზიის ეხლანდელი შეტევა ყველა ევროპიელ ქვეყნებში რეა საათის სამუშაო დღის წინააღმდეგ მოწმობს იმას, რომ **ამ ტაქტიკამ** ბაუოფი ვერ გამოიღო.

იტალიაში შემოღებულია 9 საათის სამუშაო დღე, გერმანიაში დღემდე, მიუხედავად ლონდონში ხელშეკრულების დადებისა, ჯერ კიდევ არაა შემოღებული 8 საათის სამუშაო დღე. ინგლისის მთავრობა ხანგრძლივ მრეწველობაში ადგილებს სამუშაო დღეს 8 საათამდე ,რაიც ფაქტიურად 8½ საათს ნიშნავს, ვინაიდან ის დრო, რომელიც საჭიროა მაღაროში ჩასვლისა და იქიდან ამოსვლისათვის, სამუშაო დროში არ შეეკის.

ბელგიაში და საფრანგეთში, სადაც კანონი 8 საათის სამუშაო დღის შესახებ „ლიბერალურად“ იყო გაგებული, ეხლა ხდება ბილ გამეშების ხანგრძლივ საგანთა ფინანსიურ „გაჯანსაღების“ აუცილებლობის გამო.

8 საათის სამუშაო დღე ეხლა უმეტეს შემთხვევაში ფიქციას წარმოადგენს, ახლო მომავალში კი საკანონმდებლო წესით იქნება გაუქმებული.

შეტევა ინგლისის სამოა-მადლო მუშების წინააღმდეგ დასაწყისია საერთო ბრძოლისა ინგლისის პროლეტარიატის შრომის პირობების წინააღმდეგ.

ჩვენს წინაშე არის საუცხოო მაგალითი, შემთანხმებელთა ილიუზიების გაკოტრებისა, იმ ილიუზიების, რომელთაც სცოცხლობდა უკანასკნელ წლებში ევროპის პროლეტარიატის მნიშვნელოვანი ნაწილი.

ევროპის პროლეტარიატს ბურჟუაზიის შემოტევის მოგერიება მხოლოდ ევროპის კომპარტიის ხელმძღვანელობით შეუძლია.

გაგზავნილია ტელეგრაფით.

მოსკოვი, 14 ივლისი.

საბჭოთა პრესა

ხელმძღვანელობა ძირითად პრობლემებზე

საფაბრიკო - საქარხნო კომიტეტების შარშანდელი არჩევნები ჩატარდა ძირითად საკავშირო უჯრედების შემადგენლობის განახლების ლოზუნგით. უკანასკნელ არჩევნების დროს, წინანდელ გამოცდილების მიხედვით, საკირო იქნა ცნობილი, რომ, ამ კომიტეტების შემადგენლობის ნაწილობრივ განახლებასთან ერთად, მათში დარჩენილიყვენ ის მუშაკები, რომელთაც დაამტკიცეს თავისი მომზადება, გამოცდილება ან უნარიანობა დაკისრებულ მოვალეობათა შესრულებაში, რათა პროფორგანიზაციების მუშაობა არ შეფერხებულიყო მათ ხელმძღვანელ ორგანოებში ახალ, გამოუცდელ პირების გადაჭარბებული რიცხვის გაყვანით. მიუხედავათ ამისა ახლად არჩეულები შეადგენენ საერთოდ 60—70 პროცენტამდე. რით აიხსნება ეს მოვლენა? ამაზე გაზ. „ტრუდ“ ასე უპასუხებს:

„ამ სამი მიზეზი მოქმედებდა. ერთი მხრივ, განახლება იყო პროფკავშირულ დემოკრატიის, თუ შეიძლება ასე ითქვას, თვითგანმტკიცების პრაქტიკული გამოხატულება. და ეს ფაქტი, უეჭველად, დადებითია. ის მოწმობს, რომ საერთოდ და მთლიანად არჩევნები, მართლაც, დემოკრატიული წესით ტარდება. მეორე მხრივ—ამ თითაშვა ფორცა ქვეშ პროფეშუმების სისტემამ, რომელი მუშაობა, როგორც ეტყობა, მიუხედავათ აშკარა გაუმჯობესებისა, მაინც ჯერ კიდევ მთლიანად ვერ აკმაყოფილებს მუშების გაზრდილ მოთხოვნებს. და, ბოლოს, უკანასკნელი მნიშვნელოვანი არა აქვს იმ ფაქტს, რომ წარსული წლის არჩევნებში განახლების მხრივ გადავეჭარბეთ. შედეგად პირველმა დემოკრატიულმა არჩევნებმა მოგვცეს სფაბრიკო-საქარხნო კომიტეტების უფრო სუსტი შემადგენლობა, რამაც გაიელვა იქონია მთელ მათ მუშაობაზე, მაშასადამე, მათი წევრების მეტი ნაწილის მოღვაწეობის შეფასებაზედაც“.

ამგვარად, ფაბრიკა - ქარხნის კომიტეტებში ძალიან ბევრი მოხვდა პროფკავშირულ გამოცდილებას მოკლებული და სუსტად მომზადებული პირი. თუმცა ახალი კომიტეტები თითქმის ყველგან ერთი წლით არიან არჩეული და მათ საკმაო დრო აქვთ გამოცდილება შეიძინონ, მაგრამ უახლოეს დროისათვის, ეჭვი არ არის, მოსალოდნელია პროფმუშაობის ერთგვარი შესუსტება წარმოებებში. ამავე დროს იქ ბათილდება მუშაობა, რასაც შესაფერისად თავს ვერ გაართმევენ ახალი მუშაკები, მით უმეტეს, როცა შემდგომ ჩატარდება სახელშეკრულებო კამპანია და საერთოდ მასსები სულ უფრო მეტ მოთხოვნებს უყენებენ პროფორგანოებს.

„ამასთან დაკავშირებით,—წერს „ტრუდ“,—ყველა კავშირების წინაშე წამოჭრილია დიდი და გადაუდებელი ამოცანა დაეხმარონ ახალ პროფაქტივს, სწრაფად შეიყვანონ იგი საკავშირო მუშაობის კურსში და მიაღწიონ მისი პროფკავშირული კვალიფიკაციის ამაღლებას. ეს დიდი საქმეა. აქ უდა ვიმოქმედოთ ყოველგვარი მეთოდებით: სხვადასხვა საკითხებზე საქარხნო აქტივის თათბირების უფრო ხშირი გამართვით, უფრო მეტმეცი და სრული ინფორმაციით და ხელმძღვანელობით და სხ. მაგრამ უფრო მთავარი, რაზედაც იქნება ყველაფერი დამოკიდებული, ესაა ყველა კავშირების და საკავშირთაშორისო ორგანიზაციების ყურადღების გაძლიერება პროფესიულ მუშაობისადმი წარმოებაში“.

ამნაირად ჩვენს წინაშე დგას ძირითად პროფუჯრედების, საქარხნო - საფაბრიკო კომიტეტების, განმტკიცების ამოცანა. მხოლოდ მაშინ იქნება შესაძლებელი მასიური პროფკავშირული მუშაობის სათანადოთ წარმოება, თუ ძირითად პროფკავშირულ უჯრედების შემადგენლობა შესაფერ დონეზე იდგომება.

საბჭოთა ერთიანი ბიბლიოთეკა

საერთაშორისო შეტევა 8 საათის სამუშაო დღის წინააღმდეგ

(„პრავდა“-ს მოწონება)

„პრავდა“ მოწინავეში ამ სათაურით აღნიშნავს, რომ ვერსალის ხელშეკრულებაში შეტანილია მთელი თავი, რომელიც შეიცავს პროლეტარიატის შრომის პირობების გაუმჯობესების გარანტიას და მათ რიცხვში 8 საათის სამუშაო დღის ყველგან შემოღებას. „შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციამ“,—რომელიც დაარსებული იქმნა ვერსალის ზავის მოთხოვნილებათა მიხედვით და რომელსაც დაარსების დღიდანვე ხელმძღვანელობდა სოციალ-იმპერიალისტი ალბერ ტომა,—1919 წელს ვაშინგტონში მოიწვია 40 სახელმწიფოთა კონფერენცია, რომელზედაც დადგენილ იქმნა 8 საათის სამუშაო დღის შემოღება ყველგან, ინდოეთისა, ჩინეთისა, სპარსეთისა და ხიამის გამოკლებით, სადაც ევროპის კაპიტალმა არ მოისურვა ხელის ამება ადგილობრივ მუშათა განუსაზღვრელ ექსპლოატაციაზე.

1919 წელს, როცა მძლავრად აფორთა მსოფლიო რევოლიუციის ტალღა, შეუძლებელი იყო ფაშისტური ჯალათი მაინც არ მიეცათ მუშებისათვის, რომელნიც ენლობოდენ რეფორმისტ ბელადებს და რომელნიც უკანასკნელები ბურჟუაზიისა და მეიძარ სახელმწიფოთა ინტერესების გულისათვის სასაკლაოზე ერეკებოდენ.

მაგრამ შემდეგ, როცა კაპიტალიზმი წელში გაიმართა, ის შეუდგა ძალების მოგროვებას პროლეტარიატისათვის წინააღმდეგობის გასაწევად. რეფორმისტმა შესძლო მუშათა კლასის ზენრევა რევოლიუციონურ განწყობისაგან და ამიტომ ბურჟუაზიას აღარ ესაჭიროებოდა დათმობაზე წასვლა მუშების მიმართ.

ვაშინგტონის ხელშეკრულების რატიფიკაცია ყოველთვის იღებოდა და მხოლოდ 1924 წლის მარტში ინგლისის ინიციატივით მოწვეულ იქნა ინგლისის, საფრანგეთის, იტალიის, გერმანიის და ბელგიის წარმომადგენელთა კონფერენცია მრეწველობაში რეა საათის სამუშაო დღის განხორციელებისათვის საჭირო ღონისძიებათა შესახებ.

ინგლისის ინიციატივა აიხსნებოდა იმით, რომ ინგლისის მთავრობას მაშინ არ ქონდა არავითარი შანსი იმისა, რომ აეძულებინა ინგლისის მუშები ემუშავნათ დღეში 10 საათი. ამიტომ იგი შეეცადა გერმანიის კონკურენციის ჩაშლას ვერმანიის მრეწველობაში 8 საათის სამუშაო დღის შემოღებით.

ბურჟუაზიის ეხლანდელი შეტევა ყველა ევროპიელ ქვეყნებში რეა საათის სამუშაო დღის წინააღმდეგ მოწმობს იმას, რომ **ამ ტაქტიკამ** ბაუოფი ვერ გამოიღო.

იტალიაში შემოღებულია 9 საათის სამუშაო დღე, გერმანიაში დღემდე, მიუხედავად ლონდონში ხელშეკრულების დადებისა, ჯერ კიდევ არაა შემოღებული 8 საათის სამუშაო დღე. ინგლისის მთავრობა ხანგრძლივ მრეწველობაში ადგილებს სამუშაო დღეს 8 საათამდე ,რაიც ფაქტიურად 8½ საათს ნიშნავს, ვინაიდან ის დრო, რომელიც საჭიროა მაღაროში ჩასვლისა და იქიდან ამოსვლისათვის, სამუშაო დროში არ შეეკის.

ბელგიაში და საფრანგეთში, სადაც კანონი 8 საათის სამუშაო დღის შესახებ „ლიბერალურად“ იყო გაგებული, ეხლა ხდება ბილ გამეშების ხანგრძლივ საგანთა ფინანსიურ „გაჯანსაღების“ აუცილებლობის გამო.

8 საათის სამუშაო დღე ეხლა უმეტეს შემთხვევაში ფიქციას წარმოადგენს, ახლო მომავალში კი საკანონმდებლო წესით იქნება გაუქმებული.

შეტევა ინგლისის სამოა-მადლო მუშების წინააღმდეგ მხოლოდ დასაწყისია საერთო ბრძოლისა ინგლისის პროლეტარიატის შრომის პირობების წინააღმდეგ.

ჩვენს წინაშე არის საუცხოო მაგალითი, შემთანხმებელთა ილიუზიების გაკოტრებისა, იმ ილიუზიების, რომელთაც სცოცხლობდა უკანასკნელ წლებში ევროპის პროლეტარიატის მნიშვნელოვანი ნაწილი.

ევროპის პროლეტარიატს ბურჟუაზიის შემოტევის მოგერიება მხოლოდ ევროპის კომპარტიის ხელმძღვანელობით შეუძლია.

გაგზავნილია ტელეგრაფით.

მოსკოვი, 14 ივლისი.

რაკოშის პროცესი

ვენა, 13 ივლისი. რაკოშის საქმის გამო, **სასამართლოში გამოწვეულია 15 მოწმე**, მათ რიცხვში უნგრეთის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ამოცანების განხორციელებისათვის, იმ ამოცანების, რომელიც ჰუნგრეთის ტანჯული პროლეტარიატის განთავისუფლებაში მდგომარეობს.

სოციალ - დემოკრატების გამცემლობისა და ჰუნგრეთის რეაქციის გამარჯვების შემდეგ, პროლეტარიატი კომპარტიას სთვლის მუშათა მოძრაობის რევოლიუციონურ ავანგარდად.

ამ პარტიისათვის მუშაობას რაკოში სცნობდა თავის მოვალეობად, რის გამოც იგი დაბრუნდა ჰუნგრეთში. „მე პასუხს ვაგებ, სთქვა რაკოშიმ, მხოლოდ უნგრეთის პროლეტარიატის, კომპარტიის და კომინტერნის წინაშე; მხოლოდ ამათ აქვთ უფლება ჩემთვის განაჩენის გამოტანისა“.

სასამართლოს თავმჯდომარის შეკითხვაზე—ყალბი პასპორტების წარმოშობის შესახებ, რაკოშიმ განაცხადა, რომ იგი ერთხელ და უკანასკნელად უარს ამბობს კომპარტიის მუშაობის ტეხნიკურ მხარის შესახებ მისცეს ჩვენება.

წინასწარი დაკითხვის ოქმის წაკითხვის შემდეგ რაკოშიმ განაცხადა, რომ იგი უარს ამბობს ამ ოქმში მოყვანილ ჩვენებაზე, ვინაიდან ეს ჩვენება მიცემული იყო იმ მიზნით, რომ დანარჩენ ბრალდებულთა წამებას ბოლო მოეღოთ.

რაკოშიმ აღნიშნა, რომ სასამართლოს არ შეუძლია წარმოადგინოს დასაბუთება იმისა, რომ კომპარტია ამ ჟამად სცდილობდა სამხედრო აჯანყების მოწყობას არსებულ წესწყობილების დასამხობათ, ვინაიდან კომპარტიის ტაქტიკა 1919 წლიდან შეიცვალა პოლიტიკურ მდგომარეობის შეცვლის გამო.

„ჩემი და ჩემი ამხანაგების მიზანი ლეგალურ ორგანიზაციის შექმნაში მდგომარეობდა“, სთქვა რაკოშიმ.

გენგეშის დაკითხვა

რაკოშის შემდეგ დაკითხულმა გენგეშმა განაცხადა, რომ პოლიციის მტკიცებანი ფულის ფონდების წარმოშობის შესახებ, არ შეეფერებიან სინამდვილეს. პოლიციამ ეს ჩვენებები სიკვდილის მუქარით მიიღო.

გენგეშმა განაცხადა, რომ იგი ჩვენების, კომპარტიის ფულის ფონდების შესახებ მხოლოდ მაშინ მისცემს

ხალხის ხმა

ორშაბათი, 15 ივნისი, 1925 წ. N 160 (1763)

ბათუმის ფინანსური სამინისტრო ბრძოლას აცხადებს ბათუმის ბანდიტიზმის წინააღმდეგ

ბათუმის ფინანსური სამინისტრო ბრძოლას აცხადებს ბათუმის ბანდიტიზმის წინააღმდეგ

ბათუმი, 14 ივნისი. ბათუმის ფინანსური სამინისტრო ბრძოლას აცხადებს ბათუმის ბანდიტიზმის წინააღმდეგ. ამ ბრძოლის ორგანიზაციის მიზნით ფინანსური სამინისტრო ბათუმის ბანდიტიზმის წინააღმდეგ

ბრძოლა ფაშისტური ტერორის წინააღმდეგ

ორგანო ანტიფაშისტური ბლოკისა

ფაშისტური ტერორის ახალი ტალღა

14 ოქტომბერს ქ. ბოლნისში 7 სოციალ-დემოკრატი დააპატიმრეს

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის ტელეგრამა ლიგის ბიუროსადმი

ბლოკის ადგილობრივი ორგანიზაციების ტელეგრამები

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის მიმართვა ინტერპარლამენტური კავშირის ბიუროსადმი

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის მიმართვა ინტერპარლამენტური კავშირის ბიუროსადმი

1) ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის ტელეგრამა ლიგის ბიუროსადმი 1926 წლის 14 ოქტომბერს ქ. ბოლნისში ფაშისტური ტერორის ახალი ტალღის გამო; 2) ბლოკის ადგილობრივი ორგანიზაციების ტელეგრამები ბოლნისის ახალი ტერორის გამო; 3) ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის მიმართვა ინტერპარლამენტური კავშირის ბიუროსადმი ფაშისტური ტერორის ახალი ტალღის გამო.

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის ტელეგრამა ლიგის ბიუროსადმი

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტი ლიგის ბიუროსადმი ფაშისტური ტერორის ახალი ტალღის გამო

ბლოკის ადგილობრივი ორგანიზაციების ტელეგრამები

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტის მიმართვა ინტერპარლამენტური კავშირის ბიუროსადმი

ბლოკის ცენტრალური კომიტეტი ინტერპარლამენტური კავშირის ბიუროსადმი ფაშისტური ტერორის ახალი ტალღის გამო

ВЕЛИКОЛЕПНЫЙ ЗАГОРОДНЫЙ ДОМ

ВЪ ГОРОДѢ ЛЕЙПЦИГѢ

ПРОДАЕТСЯ

Домъ построенъ 2 года назадъ, имѣетъ 2 этажа, 12 комнатъ, 2 ванныхъ комнаты, 2 кухни, 2 погреба, 2 чердака, 2 террасы, 2 балкона, центральное отопленіе, газъ, электричество, водопроводъ, канализацію, телефонъ, гаражъ на 2 автомобиля, садъ, фруктовый садъ, огородъ, 2 колодца, 2 насоса, 2 сарая, 2 курятника, 2 свинарника, 2 конюшни, 2 коровника, 2 амбара, 2 сеновала, 2 овина, 2 риги, 2 молотилки, 2 сортировки, 2 веялки, 2 плуга, 2 бороны, 2 культиватора, 2 сеялки, 2 жатки, 2 косилки, 2 грабли, 2 вилы, 2 лопаты, 2 топора, 2 пилы, 2 ножа, 2 ружья, 2 револьвера, 2 шашки, 2 сабли, 2 кинжала, 2 кортика, 2 палаша, 2 рапиры, 2 эспадрона, 2 алебарды, 2 копья, 2 щита, 2 шлема, 2 кольчуги, 2 панциря, 2 наручника, 2 поножи, 2 перчатки, 2 сапога, 2 шпоры, 2 стремени, 2 удила, 2 седла, 2 попоны, 2 чепрака, 2 подпруги, 2 подковы, 2 гвоздя, 2 молотка, 2 клещей, 2 напильника, 2 рашпиля, 2 сверла, 2 буравчика, 2 отвертки, 2 ключа, 2 замка, 2 цепи, 2 наручника, 2 кандалы, 2 колодки, 2 плахи, 2 топора, 2 плахи, 2 топора, 2 плахи, 2 топора.

Цѣна 2 марки.

Справиться: Лейпцигъ, Шиллерштрассе, 2.